

Sygn. akt VI GC 204/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Marta Denc

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W.**

przeciwko **Ł. R.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Ł. R. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. kwotę 501,86 złotych (pięćset jeden złotych osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 06 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Ł. R. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. kwotę 317 złotych (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 204/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 grudnia 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Ł. R. kwoty 501,86 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 06 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy numer (...) wykonał na rzecz pozwanego Ł. R. naprawę pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) i wystawił pozwanemu z tego tytułu fakturę VAT numer (...). Powód nabył również wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z faktury VAT numer (...) w kwocie 219,45 złotych. Nadto, jak wskazał powód, ubezpieczyciel wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 4 364,01 złotych, zaś pozwany w dniu 26 stycznia 2016 roku dokonał jedynie częściowej zapłaty wyżej wskazanych faktur VAT w kwocie odpowiadającej 50% podatku VAT. Biorąc za podstawę powyższe, pozwanemu do zapłaty pozostaje nadal kwota odpowiadająca wysokości 50% podatku VAT.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5986/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Ł. R. wniósł o oddalenie powództwa w uzasadnieniu wskazując, że zawarł z powodem oraz (...) spółką jawną z siedzibą w W. umowę zlecenia numer (...), na podstawie której zleceniobiorca zobowiązał się względem pozwanego dokonać naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany wskazał jednak, że strony umowy uzgodniły, że dokonają zmian w treści wyżej wskazanego zlecenia w ten sposób, że zleceniodawca (pozwany) zobowiązany będzie do zapłaty podatku VAT od wykonanej naprawy w wysokości 50% należnego podatku. Świadczy o tym okoliczność, że przedmiotowy pojazd został wydany pozwanemu po dokonaniu przez niego zapłaty uzgodnionej wcześniej kwoty.

Nadto pozwany wskazał, że roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż pozwany dokonał na rzecz zleceniobiorcy cesji wierzytelności przysługującej pozwanemu od sprawy szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 stycznia 2016 roku Ł. R. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. oraz (...) spółką jawną z siedzibą w W. umowę zlecenie numer (...), na podstawie której zlecił wykonawcy przeprowadzenie prac naprawczych pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w dniu 26 grudnia 2015 roku.

Na podstawie zawartej umowy Ł. R. upoważnił wykonawcę do występowania w jego imieniu przed ubezpieczycielem w sprawach związanych z uzyskaniem odszkodowania (§ 2 ust. 4) oraz upoważnił wykonawcę do odbioru przyznanego odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) przyznanego przez ubezpieczyciela w kwocie określonej w fakturach wystawionych przez wykonawcę i zaliczenia otrzymanej kwoty na poczet wynagrodzenia z tytułu niniejszej umowy.

W § 4 punkcie 5 umowy zastrzegły, że w przypadku jakichkolwiek potrąceń w wypłacie odszkodowania przez ubezpieczyciela wypłaconą różnicę pomiędzy fakturą a wypłaconym odszkodowaniem pokrywa zlecający. Zgodnie zaś z § 4 punktem 8 umowy w przypadku, gdy właściciel lub użytkownik jest podatnikiem podatku VAT, a w konsekwencji czego ubezpieczyciel będzie wypłacać odszkodowanie w kwocie netto, obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku spoczywa na zamawiającym. Uregulowanie powyższej kwoty było – zgodnie z umową – warunkiem wydania samochodu po naprawie.

umowa zlecenie – k. 9-10 akt, zeznania świadka S. U. – protokół skrócony rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 68-69 akt (zapis cyfrowy 00:02:06-00:17:00), zeznania pozwanego Ł. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 68-69 akt (zapis cyfrowy 00:17:03-00:29:40)

Właścicielem pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) jest (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

niesporne

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nie zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. oraz (...) spółką jawną z siedzibą w W. umowy przelewu wierzytelności z tytułu przysługującego mu w stosunku do ubezpieczyciela sprawcy szkody odszkodowania za naprawę pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...), lecz upoważnił ich jedynie do odbioru odszkodowania.

zeznania świadka S. U. – protokół skrócony rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 68-69 akt (zapis cyfrowy 00:02:06-00:17:00)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. oraz (...) spółka jawna z siedzibą w W. dokonali naprawy pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) zgodnie z zaakceptowaną przez Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kalkulacją naprawy i zleceniem z dnia 05 stycznia 2016 roku.

Za wykonaną usługę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wystawił w dniu 22 stycznia 2016 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 3 020,59 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 05 lutego 2016 roku.

Za wykonaną usługę (...) spółka jawna z siedzibą w W. wystawił w dniu 22 stycznia 2016 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 2 347,15 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 05 lutego 2016 roku.

Powyższe faktury VAT zostały przekazane do Towarzystwo (...) z siedzibą w W. jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał odszkodowanie w wysokości 4 364,01 złotych, tj. według kosztów naprawy netto wynikających z faktur VAT, wskazując, że właściciel pojazdu (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest płatnikiem podatku VAT korzystającym z pełnego zwolnienia od podatku VAT.

kalkulacja kosztów naprawy – k. 14-19 akt, faktura VAT numer (...) – k. 20 akt, faktura VAT numer (...) – k. 21 akt, decyzja z dnia 04 lutego 2016 roku – k. 23 akt, zeznania świadka S. U. – protokół skrócony rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 68-69 akt (zapis cyfrowy 00:02:06-00:17:00)

Pojazd marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) został przez Ł. R. odebrany w dniu 26 stycznia 2016 roku bez jakichkolwiek zastrzeżeń, po uregulowaniu kwoty 501,86 złotych stanowiącej równowartość 50% wysokości podatku VAT wynikającego z faktur VAT opiewających na koszty naprawy tego pojazdu.

niesporne, a nadto: oświadczenie – k. 11 akt, ocena techniczna pojazdu – k. 12-13 akt, potwierdzenie wpłat – k. 24 akt, zeznania świadka S. U. – protokół skrócony rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 68-69 akt (zapis cyfrowy 00:02:06-00:17:00), zeznania pozwanego Ł. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 68-69 akt (zapis cyfrowy 00:17:-00:00:29:00)

W dniu 29 kwietnia 2016 roku (...) spółka jawna z siedzibą w W. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej zbywającemu wobec Ł. R. z tytułu zapłaty za szkodę komunikacyjną powstała w pojeździe marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 219,45 złotych stanowiącej różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a kosztami określonymi w fakturze VAT numer (...).

umowa przelewu wierzytelności pieniężnej – k. 22 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. kilkakrotnie wzywał Ł. R. do zapłaty kwoty 501,86 złotych tytułem pozostałej części kosztów naprawy odpowiadającej pozostałej części podatku VAT.

Ł. R. nie uregulował powyższej należności.

wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania i odbioru – k. 25-30 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności, w szczególności Sąd nie oparł się na przedłożonej przez pozwanego Ł. R. umowie najmu pojazdu zastępczego wraz z umową przelewu wierzytelności z tytułu kosztów najmu takiego pojazdu mając na uwadze fakt, że dotyczyła ona stosunku prawnego ukształtowanego przez pozwanego z zupełnie

innym podmiotem, a zatem w żaden sposób nie mogła stanowić podstawy rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu, nawet w drodze analogii.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego sprawy Sąd w całości oparł się – uznając je za wiarygodne – na zeznaniach świadka S. U., który szczegółowo opisał przebieg realizacji umowy zlecenia oraz procedury obsługi klienta stosowane w powodowej spółce. Zeznania świadka we wskazanym zakresie znajdują pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym oraz są spójne i logiczne.

Odnosząc się natomiast do zeznań pozwanego Ł. R., Sąd oparł się na nich jedynie w zakresie, w jakim znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych dowodach, tj. odnośnie okoliczności zlecenia naprawy pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...), prawidłowego wykonania tej naprawy, jak i odbioru tego pojazdu bez zastrzeżeń po uiszczeniu przez pozwanego kwoty 501,86 złotych tytułem równowartości 50% podatku VAT w związku z oświadczeniem pozwanego, że z odliczenia podatku VAT w takiej wysokości uprawniony jest skorzystać. Jednocześnie Sąd odmówił wiary jego twierdzeniom, że strony – tj. pozwany i przedstawiciel powoda S. U. zmodyfikowały treść zlecenia z dnia 05 stycznia 2016 roku w ten sposób, że zapłata powyższej kwota miała wyczerpywać wszelkie roszczenia powoda wobec pozwanego z tytułu zleconej naprawy. Okoliczność ta nie znajduje potwierdzenia ani w zeznaniach świadka S. U. ani też w treści samego zlecenia naprawy. Zważyć przy tym należy, że pozwany jako prawnik wykonujący zawód adwokata posiada wyższy poziom świadomości prawnej aniżeli zwykły obywatel i nie sposób przyjąć, że podpisał umowę zlecenia z postanowieniami, które nie odpowiadają treści poczynionych ze zleceniobiorcą uzgodnień.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 05 lipca 2017 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, gdyż osoby uprawnione do jego reprezentowania nie stały się na rozprawę bez usprawiedliwienia, mimo prawidłowego wezwania.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Ł. R. kwoty 501,86 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 06 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodząc z łączącej go z pozwanym umowy zlecenia numer (...) na naprawę pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...), faktu prawidłowego wykonania naprawy tego pojazdu oraz uzyskania jedynie częściowego wynagrodzenia za przeprowadzoną naprawę, tj. od ubezpieczyciela sprawcy szkody w kwocie 4 364,01 złotych i od pozwanego w kwocie 501,86 złotych. Dochodzona niniejszym pozwem kwota stanowi więc różnicę między kwotą uiszczoną na rzecz powoda (łącznie przez ubezpieczyciela i pozwanego) a kwotą stanowiącą koszty naprawy pojazdu wynikającą z faktur VAT i odpowiada wartości pozostałej części należnego podatku VAT.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zasadniczo okoliczności sprawy pozostawały między stronami bezsporne. Strony były zgodne co do tego, że zawarły wskazaną przez powoda umowę zlecenia naprawy pojazdu użytkowanego przez pozwanego oraz, że ubezpieczyciel wypłacił stronie powodowej odszkodowanie w kwocie 4 364,01 złotych, stanowiącej pokrycie kosztów naprawy w kwocie netto. Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł natomiast, iż był zobligowany do uiszczenia na rzecz powoda jedynie 50% wysokości podatku VAT, gdyż odliczenia w takiej wysokości korzysta. Rozbieżności w stanowiskach stron wynikały zatem z odmiennej interpretacji zapisów umowy, zaś rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia zakresu odpowiedzialności pozwanego wobec powoda w kontekście treści umowy zlecenia oraz istnienia ewentualnych ustnych ustaleń zmieniających treść pierwotnej umowy, na które powoływał się pozwany.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, w ocenie Sądu, zapisy umowy zawartej pomiędzy stronami, a w szczególności treść postanowienia § 4 punktu 8 zdanie pierwsze w brzmieniu: „w przypadku, gdy właściciel lub użytkownik jest podatnikiem podatku VAT, a w konsekwencji czego ubezpieczyciel będzie wypłacać odszkodowanie w kwocie netto, obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku spoczywa na zamawiającym” oraz treść postanowienia § 4 punkt 5 przedmiotowej umowy, zgodnie z którym „w przypadku jakichkolwiek potrąceń w wypłacie odszkodowania przez ubezpieczyciela wypłaconą różnicę pomiędzy fakturą a wypłaconym odszkodowaniem pokrywa zlecający”, jasno i precyzyjnie określają zakres odpowiedzialności pozwanego.

W okolicznościach analizowanej sprawy pozwany wskazywał, że zapis § 4 punkt 5 jest niejasny i jego interpretacji nie dotyczy rozliczeń podatkowych. Z tak przedstawionym wytlumaczeniem należy się zgodzić, albowiem źródłem obowiązku uregulowania na rzecz powoda kwoty pełnego podatku poszukiwać należy w ocenie Sądu w treści § 4 punkt 8 zdanie pierwsze umowy, który wprost stanowi, że w razie wypłaty przez ubezpieczyciela odszkodowania w kwocie netto, to zlecającego (w analizowanej sprawie więc stroną pozwaną) obciążać będzie obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku. Taki sposób rozumienia przytoczonego zapisu znajduje wsparcie również w wynikach wykładni obiektywnej, w której właściwy dla prawa sens ustala się na podstawie przypisania normatywnego, czyli tak, jak adresat sens ten zrozumiał i rozumieć powinien przy dokonaniu starannych z jego strony zabiegów interpretacyjnych. Wykładania językowa przy zastosowaniu starannych zabiegów interpretacyjnych, wbrew stanowisku pozwanego, nie pozwala zatem na przyjęcie, że będzie on zobligowany do zwrotu jedynie 50% wysokości podatku VAT. Takiego wniosku nie można również wysnuć z faktu, że samochód został mu wydany przed uiszczeniem całości należnej powodowi kwoty. Za prawidłowością przyjętej wykładni przemawia również okoliczność, że głównym celem zawarcia w umowie analizowanych zapisów było zapewnienie powodowi pokrycia wszelkich różnic w płatnościach za wykonane prace. Wskazać bowiem w tym miejscu należy, że powód nie ma legitymacji prawnej, wbrew stanowisku pozwanego, do domagania się od ubezpieczyciela pokrycia pozostałej do zapłaty kwoty podatku VAT, gdyż nie wiąże go z ubezpieczycielem żaden stosunek prawny (powód został jedynie uprawniony do odbioru odszkodowania, poszkodowany właściciel pojazdu nie dokonał przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania na rzecz powoda) i co więcej, ubezpieczyciel zgodnie z zasadą przyjętą powszechnie w orzecznictwie, pokrył szkodę wypłacając odszkodowanie w kwocie netto, jako że poszkodowany – (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. korzysta z odliczenia podatku VAT w pełnej wysokości. W tej sytuacji nieuzasadnione są oczekiwania pozwanego, że naprawa pojazdu, z którego korzysta i którą zlecił, powinna odbyć się częściowo kosztem majątku powoda.

Jeszcze raz należy podkreślić należy, że zdaniem Sądu nie zasługują na przymiot wiarygodności twierdzenia pozwanego, który wskazywał, iż pomiędzy stronami doszło do ustnej zmiany umowy. Twierdzenia te są gołosłowne i nie znajdują żadnego potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Podkreślić przy tym należy, że przedłożone w sprzeciwie od nakazu zapłaty dokumenty w postaci umowy najmu samochodu zastępczego i umowy cesji dotyczą innego podmiotu, aniżeli powód i jak trafnie wskazuje pełnomocnik strony powodowej – nie wiążą powoda przez analogię. Stąd też Sąd pominął te dokumenty przy rekonstrukcji ustaleń faktycznych, nie mają one bowiem żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

A zatem przyjmując należy, że skoro dotychczas powód uzyskał pokrycie kosztów naprawy zleconej przez pozwanego Ł. R. w kwocie w kwocie 4 364,01 złotych (wypłaconych przez ubezpieczyciela) i w kwocie 501,86 złotych (uiszczonych przez pozwanego), a nie pokrywają one w całości kosztów naprawy pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...), to zgodnie z § 4 punktem 8 zdanie pierwsze umowy, który wprost stanowi, że w razie wypłaty przez ubezpieczyciela odszkodowania w kwocie netto, to zlecającego (w analizowanej sprawie więc stroną pozwaną) obciążać będzie obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku, nie było wątpliwości, że to pozwanego, który przecież zlecał tę naprawę, obciąża obowiązek zapłaty pełnej kwoty podatku VAT wynikającej z faktur VAT i pozostaje to zupełnie bez związku z okolicznością dotyczącą wysokości podatku, do odliczenia której pozwany jest uprawniony. Jednocześnie zaś pozwany nie wykazał skutecznie, że strony ten obowiązek zmodyfikowały redukując go do zapłaty jedynie równowartości 50% podatku VAT wynikającego z faktur VAT za naprawę przedmiotowego pojazdu.

Nadto, wskazać należy, że pozwany podniósł również, że dokonał na rzecz zleceniobiorcy (powoda) cesji wierzytelności przysługującej pozwanemu od sprawy szkody z tytułu kosztów naprawy. Zarzut ten należy uznać za chybiony – pozwany na tę okoliczność nie przedłożył żadnych dowodów – wskazywane upoważnienie do odbioru odszkodowania trudno bowiem uznać za przelew wierzytelności, a jednocześnie należy mieć na uwadze, że pozwany nie był właścicielem pojazdu, lecz jedynie korzystającym z niego w ramach umowy leasingu. Powyższe oznacza, że o ile w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) i niemożnością korzystania z niego, poszkodowanym w tym zakresie był użytkownik tego pojazdu – pozwany Ł. R. i to on uprawniony był we własnym imieniu i na własny rachunek zawrzeć umowę najmu pojazdu zastępczego, jak również tylko on był uprawniony do

przeniesienia tej wierzytelności na inną osobę, to w przypadku będących przedmiotem niniejszego sporu kosztów naprawy pojazdu w związku z przedmiotową szkodą przymiot poszkodowanego przysługiwał wyłącznie właścicielowi pojazdu, a nie pozwanemu, i tylko on – właściciel pojazdu, a nie pozwany, mógłby wierzytelnością (w kwocie netto) w przedmiocie zwrotu kosztów naprawy rozporządzać.

Mając na względzie powyższe, uznać należało, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wykazał, iż przysługuje mu wobec pozwanego Ł. R. roszczenie pieniężne wynikające z umowy zlecenia numer (...) o zapłatę pozostałej części kosztów naprawy pojazdu marki S. model S. o numerze rejestracyjnym (...) w wysokości stanowiącej pozostałą część podatku VAT stanowiącą jednocześnie różnicę między wysokością kosztów naprawy wynikającą z faktur VAT a kwotą odszkodowania wypłaconą przez ubezpieczyciela i kwotą stanowiącą równowartość 50% podatku VAT określonego w fakturach uiszczoną dotychczas przez pozwanego, jako, że pozwany nie wykazał faktu dokonania ustnej zmiany umowy w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał powództwo za uzasadnione w całości zasądzając na podstawie art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 4a i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) na rzecz powoda kwotę dochodzoną niniejszym pozwem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 06 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego Ł. R. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. kwotę 317 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 270 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804), 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 21 sierpnia 2017 roku